

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadó-nál (a Beimelféle nyomdában, aldu-nasor Piaristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pes-ten házhozhordással 5 ft. Vidékre pos-tán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Pesten 2 ft 30 kr. vi-dékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak hely-ben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábo-zott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Pest június 12.

Kora reggel óta a belvárosi nagy kaszárnya körül a nép tömegben áll.

Az országuton hat ágyú négy négy lóval, löporral és golyóval.

A kaszárnya körül a bejárások el vannak zárva, a szegletházaknál sorkatonaság húzódik, a kaszárnyának az országutra nyíló kapui kövekkel, deszkákkal, néhány vásári bódé szétszaggatott darabjaival keményen meg vannak erősítve.

Pest, június 11 éjfél körül.

Este kilencz óra óta egész mostanig időközönként tűz fegyverek ropogtak.

A város valamennyi tornyairól vészharangok zúgnak.

A leghitlenebb hírek terjednek szájról szájra.

A süket zaj, az egyes kiáltások, a nemzetör-ségi harsány parancsszavak, a dobpergés, a nehéz és könnyű lovasság robogó futása a kövezete-ken. —

És a sűrű lövések, s a bevert vagy belőtt ab-lakok üveg pengései.

E tényezőkből egy átláthatlan chaosz alakult s jelen esténk a város lakóinál eltörölhetlen emléket hagyott maga után.

Kevéssel később.

A zaj lecsendesülni látszik. A kaszárnya vi-dékét kivéve az utcák teljesen elhagyattak.

A rivalgó nép a kaszárnya körüli utcákat és téreket kivilágítani rendelé.

A város ünnepies tekintete mellett, az utcai nyílt veszedelem a legszomorubb contrastot mu-tatja. —

E sorok írója előadja a tegnap esteli történ-tekéből azokat, miknek esetlegesen szemtanuja volt.

Este kilencz óra körül a Széchenyi ligetből a város felé jövén, egy szemközt jövőtől hallám először a hirt, hogy a nagy kaszárnyában az ön-kénytesek és a Ceccopieri-ek között a legkomoly-lyabb összeütközés történt.

A serviták temploma előtt hallottam először a fegyverropogást.

A lövések sűrűen, és szabályos időközieség-gel történtek. A nagyszerű épület előtt a nép a legnagyobb tömegbe volt össze tódulva. A jele-net iszonyatosnak látszik. Mi történt az épület bel-jében az udvarokban s a labirintszerű folyosókon, azt senki sem tudta megmondani.

Azonban a lövések oly sűrűek voltak, hogy ha azok rettentésből nem csak fojtással, hanem megtámadólag golyókkal töltve történnek, odabent rettenetes vérontásnak kellendett lenni.

Hajszálaink egyenként merevedének fel.

Önkénytesek egészen fegyver nélkül, kitéve egy elesábitott és félrevezetett dühös sorkatona-ságnak. —

Ki kezdte az erőszakot, ki indította, ki vezér-lette, mi czéljok a fellázadtaknak: e kérdés e pil-lanatban a legnyomorúságosabb és legkisebbszerű leendett.

A fegyverropogás, mely a süket zaj felett uralkodott, minden kérdést feleslegessé tett.

Ben vérontás van, emberek, kiknek egymás között szakadatlan barátságban kellene élniök, egymás vadállatként megtámadják.

Tudtuk, hogy kik vannak oda bent, fegyvere-sen, löporral és golyóval ellátva, tudtuk, hogy vannak oda bent német, cseh és horvát tisztek, kik rég óta várják, hogy magyar vért ontsanak.

Tudtuk ellenben, hogy honfiaink oda bent fegyvernélkül és elkedvetlenítvék, ha összeütközés van ezek az ellenfél előtt a legborzasztóbb mérszárlásoknak vannak kitéve.

Ez alatt a harangokat folytonosan félre verék, az utcákon a dobpergés, a nemzetöröket fegy-ver ragadásra hivta.

Szégyen és fájdalom a pesti nemzetörség rop-pant nagy többsége mentül jobban doboltak és harangoztak, annál inkább elvonult az utcákról.

Az egész estén az utcákon csak nem kizáró-lag magyar szót lehetett hallani.

Az olvasó iszonynyal képzelheti az áruló hi-degséget, mely szerint van Pesten egy osztály, mellynek legkissebb gondja is nagyobb annál, ha

itt egy zavar alkalmával a magyar elem lelkesbjei egész halomra lövetnének.

Kell-e ezt az olvasó előtt még bővebben ér-telmeznünk?

Egy nyugodtabb perczen, mint a jelen, való-szerűleg visszatérünk e pontra.

De térjünk vissza az események mezejére, Fel óra mulva ismét a szervita téren voltam.

A kaszárnya négy sorban húzódo ablakai mind sötétek valának, az utcát a tömeg folytonosan elfoglalva tartá.

Én alig értem el a tér szegletéhez, midőn egy egész sorkatonaság lövését hallottam.

A fegyverek tüze a sötétben villám sugárt ve-tének. A lövés hangjáról itélve az kellett hinem, hogy belülről a kapu alól löttek a népre.

Erre a sötét ablakok közül több egyes lövések történtek. Hitelt érdemlő ismerősink állításai szerint többen megsebesültek sőt halottjaink is vannak.

Midőn harmadik izben közeledtem a kaszárnya felé, utamat a Ferencz térről a granatos utca felé vettem.

A megye házon túl azonban már nem lehetett menni. —

Az utcát egy nemzetörségi csapat elfoglalá, s az átjárást senkinek sem engedé meg.

A nemzetörök többnyire magyar, s a marciusi napok, s az új törvény által össze irt egyének voltak. —

Az egyenruhások közül alig láttam néhányat. Huszárok aránylag tán még legtöbben voltak.

Mintha azt is vettem volna észre, hogy a fegy-veres nemzetörség nem a rendes tagokból volt össze szerkeztve, sokan a nemzetörök közül fegy-vereiket más ifjabbak és bátrabbaknak oda köl-cesönzék.

Ekkor lehetett mintegy tizenegy óra és ha folytonosan nem löttek, a sors e sorok írója elle-nében azon kedvezéssel volt, hogy őt a veszélyek perczébe vitte mindannyiszor a helyszínére.

Néhány lövés után belől az épületben ismét egy egész sor katonaság lövése hallék.

Hányan lehettek kik így egyszerre löttek, azt a csudálatos vegyületű zaj, az épület, a viszhang, és saját ingerült helyzetem miatt úgy hozzá vetve sem itélhetem el.

A röpülő golyók minden irányban metsző füttyöléseit jól lehetett hallani.

Senki egy perczre sem volt biztos, hogy a sötét ablakok közül mikor jó ismét egy új lövés.

A pattantus laktanyából az önkénytesek ki-törttek, és testvéreik segítségére siettek.

De a vérengzők segítségére senki sem me-hetett.

Először a kapukat az örtiszt bezáratá. És mi-re a kapuk kinyíltak, már belől minden csendes volt.

Az önkénytesek botokat és dorongokat kapva kiáltozva járok a várost.

Ne hagyjuk a magyar-t, ne hagyjuk a magyart. —

A polgári rend legnagyobb része hidegen maradt, bezárta kapuit és ablakait, úgy hogy a kaszárnya körüli utcákat kivéve, a város kihalt és elhagyatva volt.

Vissza tekintve a ministeriumnak két hó alatti működésére bátran elmondhatjuk hogy ha egy erélyes lépést tett, akár előre mint Léderer letételekor, vagy hátra, mint a zsidók és horvátok ügyében, azt mindig valamely forradalmi s törvényen kívüli jeleneteknek kellett megelőzni.

Reméljük, hogy a tegnapi vérontás expiatiójára ismét nyerhetünk valamit.

Kívánjuk, hogy a ministerium a rendkívüli körülményeknél fogva legyen bátor.

Mondja ki, hogy az 1848. III. t. cz. azon rendelkezésével, mely szerint a katonai előléptetések nem tartoznak azon jogokhoz, melyeket a király távollétében a helytartó teljes hatalommal használhat illy rendkívüli időkben, mint a mostani kormányozni nem lehet.

Mondja ki, hogyha a katonatisztek a pesti ministerek ellenjegyzése mellett nem a nádor nevezi ki, a ministerium még arról sem felelhet, hogy az ország egy hónapig fentarhassa magát.

Irjanak a királynak, de egyszersmind vegyék a jogot tetlegesen hatalmukba.

Ezt nemcsak a tegnapi események, hanem a déli tartományi viszonyok még sokkal is komolyabban sürgetik.

A ministerium e szerint, igaz, megsértene egy betűt a törvényből, de tökéletesen meg vagyunk győződve, hogy e nélkül, ha csak a zavarok isten csudája által le nem csillapulnak, a magyar nemzet sokkal előbb, mintsem gondolnók, ki van törölve az élők sorából.

A törvénysértést azután a megmentett hazai nemzeti gyűlése szavazás nélkül egy hangulag bocsátaná meg.

Pest, június 12.

A tegnapi események a legkomolyabb jelleműek és fájdalommal töltenek el mindenkit.

Az esemény eredményei kiszámíthatlanok. — Már csak az is, tisztelt olvasó, hogy városunkban a két legjobb elem az önkénytesek, és a derék viléz és bátor lelkű olasz katonák egymással össze vesznek.

Nézetünk szerint az a legnyomorubb vélemény volna azt hinni, hogy a tegnapi est nem több egy katonai kihágásnál.

Meg vagyunk győződve, hogy azon kisszerű összeütközés, melyen az egész kezdetét vette, csak alkalom volt a kitörésre, nem pedig egyedüli ok.

Hiszen három nap óta halljuk hogy itt Pesten a temérdek sok idegen minden áron zavart akar előidézni, csak hogy a királynak elmuljék kedve Pestre jönni, és kénytelennek higye magát szavát megváltoztatnia.

Mindenki előtt tudva van hogy Bécsből s más

honnan naponként sok mindenféle ismeretlenek érkeznek.

A mester legényeket tudjuk, hogy folytonosan bujtogatják.

És mért?

Száz eszköz száz czél.

A németek azt akarják, hogy itt zavar legyen a király ne jöjjön ide.

A reactio emberei nagy nyereséget tartanak abban, ha a mazyar ifjuság az olasz katonasággal össze vesz, hogy az tán a magyar az olasz ellen annál inkább hajlandó legyen Radeckit segíteni.

Nyomoru és gyűlöletes politica. A mi ohajtánk az, hogy a bűnös tisztek letetvé a magyar ifjuság béküljön meg az Olaszokkal.

Ezen embereknek el kell ámitva lenniök. Mi ö rólok sokkal több jót halottunk mint sem, hogy őket képeseknek hinnök félrevezettetés nélkül illy borzalmakat elkövetni.

A tisztek, mint tudjuk többnyire németek, csehek és horvátok.

Ki tudja mind ez nem azért történik e, hogy itt a fő városban ezen zavarok mindenkit elfoglalván kevesb figyelem maradjon azokra melyek a déli részeken történnek? — Vigyász magyar!

Hitelt érdemlő személyek azt állíták előttünk, hogy egy királyi biztos kinek nyolcz száz katonája van rendelkezése alatt úgy meg van okadva hogy az egész tiszti karban egy hadnagyon kívül senkiben sem bizhatik.

Marad e tovább is a ministerium a törvény betűje mellett?

Igen de a végre hajtás?

Természetesen nem fog könnyen menni. De mindennek meg van oka foka.

Felteszünk a ministeriumban annyi geniet, hogy találand fel egy módot.

Az erősítették előttünk, hogy tegnap este Szemere Bertalan belügyminister igen erélyesen viselte magát.

A minister maga javallá a városház körül össze gyűlt népnek azon védelmi eszközt mely újabb időkben az utcai harcban annyira ismeretes.

A nép azonban a négy sornyi sötét ablakok előtt nem igen mutatott kedvet valami próbálni.

Rottenpiller Lipot mint mondják a zavar kezdetével, a boltokból a löport azonnal összeszedetése a városháznál a polgárok között eloszlatatá.

Sajnálkozva kell itt egy szentes eseményt felhoznunk: Az uri utcán a posta hivatal előtti katona ör egy dühöngő csoporttól álló helyében leszurattatott.

Ez gyalázat.

A megholtak számát nem tudjuk. Két Thurszki ezredbeli tiszt: kik utobbi időkben az önkénytesek mellé valának téve, Maszburg báró homlokán Gaalovics hadnagy pedig mellben lövetette, az első azonnal, a másik hír szerint ma reggel meghaltak. —

A sebesültek száma tömérdek.

Reggeli 10 órakor.

Az invalidok laktanyájának országut felőli részére 6 álgyu van szegezve. Az épületre rugó minden utcák elzárva, a megszőkés lehetetlenítve, az országuti két kapu kívülről hatalmasan elbarikádózva van. Az utcákoni tolongás rendkívüli.

A fegyver letételéről még mit sem akarnak hallani. Gondolkodási határ időül d. e. 11 óra tetett ki nekik.

11 óra.

A magyar katonaságot, mely az utcákon felállva van, a legjobb szellem lelkesíti, mindenféle éljenzetnek. A gondolkodási határ idő — mint hallik — 12-ig hosszabbított.

A k. helytartó nyílt kocsiában, huszár ezredesi egyenruhában hajtott be a kaszárnyába. Mellette gr. Széchenyi ült.

12 óra után.

Az olaszok fegyvereiket letették. Komáromba indulnak a gőzösn, hová István nádor vezeti őket annak biztosításul, hogy a megsértett néptömegetől semmi visszatorlást szenvedni nem fognak. — Utánok magyar sorkatonaság megy, derék lelkes nép, kitörő zajos éljenek közt haladva.

Az olaszok ellen — kiknek némellyike sir — s egy kettőn kívül, igen bus arcot csinál — itt ott szitkok is szórattak, de általában véve, a tömeg viselete valóban nemes és bámulatos önuralkodást tanusító volt.

Fentartjuk magunknak, némelly episodjait e véres drámának, úgy nézeteinket annak indokai és következményei felől holnapi számunkban terjedelmesen elmondani.

Ma sokkal izgatottabb kedélyű és fáradtabb vagyunk, mintsem nyugodtan elemezhetnők azokat. —

Győrből írják:

Választási elnök Tóth Imre, a kanonok testvére lett, nem csuda, sexcigerek választották, neked liberalismus az első lökés!

Jön a 12 kijelölő választása.

A papok izgattak, a czehek suttoztak, czédulákat irattak, kiosztogatták, s lett 12 kijelölő, majd annyi pecsovics... második lökés.

Jött a tisztujítás, a czehek elvül tüzték ki, ki nem vetni a régieket, mert úgy is fizetni kell őket!

Oh böcs, oh mélységes mély, oh előrelátó politika!

A papok stb. stb. mint fentebb.

Eredmény olyan, mint fentebb, a legpecsovicsosabb.

Most halljuk, mi történt tegnap.

Gyűlés volt a városházánál, szóba hozatott, kik álljanak ki az urnapi parádéra? végzés lön... bámulj átalakult világ!... az egyenruhás polgárok!

Pelikán! ragadd kezedbe lantodat, s pengess el a győri egyenruhás polgároktól egy hőskölte-ményt, mely kezdődhetnék illetéknépen:

A mikoron irtak ezeret és nyolczat, Százat, és hozzája még vagy negyven nyolczat,

A győri polgárok szépen kiállottak,

Urnap parádéra tüzzel kirukkoltak! stb. stb.

Ha szerkeztő polgártárs megengedi, máskor többet is irandok a győri papságról, mostanra elég legyen, hogy a napokban irattak be a nemzetör-ségbe, (elég későn!) a mit legtöbben igen rossz kedvvel láttak, pedig bizony nincs mit azért ha-ragudni, becsületnek tarthatja azt minden ember, aztuán megpotróhósság is fogy a fegyverforga-tásban!

A propos! ad vocem pap! Van Győrött egy kanonok, ez a napokban tartott concursuson egy barátom declamatiojára e szavakat jegyzé papi-rosára: betyáros szónoklat, jó lesz népizgatónak! No iszen főtiszt., nagys. stb. kanonok uram! gya-nus ám ez, kivált a nságod szájából! (Aligha nem Kmetyket kereső ember ő nagysága.)

Az önkénytesek toborzása, elég hanyagság.—

Csak pár nap előtt, hétfőn kezdetett meg, de vigan foly, eddig vagy 60 vétetett be, mert a leg-többen elküldetnek, szerfelett szigorú lévén a vizsgálat.

Két század illir, Leopold-katonaságunk igen gyanus, úgy látszik, csak csekély számuk miatt nem mernek nyíltan fellépni.

Radicalis.

Igy is gondolkodnak az emberek itt ott. —

Szerkeztő!

Én nem a magas ministeriumnak, hanem ön-nek szavazok bizalmat. (Merci Szerk.)

Csak azt sajnálom, hogy nem vagyok legalább is három praedicatumos táblabíró, hogy a szavazók seregét gyűjthetném ivemre vele önnek demon-strálgatni.

De azért dicsekvés nélkül legyen mondva, bi-zalmam felér ad minimum tíz darab amolylan spec-tabilisével, kik közül heten magok, hárman pedig fiaik számára szeretnének egy kis hivatalt bön-gészni.

Valóban el kell szomorodni minden jólel-kü hazafinak, ha a jövő nemzetgyűlésre csak gon-dol is; a bizalmukat áruló táblabírák lesznek többségben, kik politicájok non plus ultráját érik el akkor, midőn a spectabilis volt collegájokat lát-ják a ministeri padról reájok con amore lekan-csintgatni.

Képelem, minő szép gyűlés lesz en ez, pedig dicsőségünk alapja tételére e gyűlés lesz hivatal.

Először is majd itt e képviselők in corpore bizalmukat jelentik ki a ministeriumnak, az eddigi erélyes és még ezután is elkövetendő bármely eljárásukért, mert erősen meg lesznek győződve, hogy a dolgok statusquoját ezentul is dicsően fen tartandják!

Az után majd föláll egy meglehetősen superfi-ciessel bíró ficzko, arczán az exadminiatori re-signatio típusával, és indítványát két részre oszt-ván az elsőben mathematice megmutatja, hogy milly szükséges e legelső magyar ministerium érdemeit egy különös törvényezikbe iktatni. —

De jó lesz, legalább az orosz is diplomatiec tudandja, hogy kiknek köszönheti erélyes eljárás-uk miatt e szép Magyarországot, és őket még Sibiériába sem küldi, hova már öntársaival együtt szánták.

Nagyszerű indítványának másik része rövi-den ennyiből áll: kéressék meg ő felsége, lenne kegyes a ministerium minden tagját egyenkint leg-alább is százhusz teleknyi adományozással jutal-mazva megörvendeztetni — Éljen! Miután erre a spectabilisek egy jót aludtak, utánna szőnyegre hozatik a horvát kérdés, itt egy roszaló decretu-mot fogalmaztatnak, mellyben Jellacsics ő nagy méltóságának tudtul adatik: hogy tetteit az or-szág semmiképp nem tudja helyeselni, és ünne-pélyes óvásukat ezennel ki is nyilatkoztatják min-den illetén tettei ellen, annál is inkább miután még saját védelmükre való fegyver csak most készül. (Szeretnék tudni hol). — Visszatérve pe-dig, a békes utra biztosíjják őt szíves jó voltuk-kal, és a horvát vagy illir nyelven szabad leve-lezhetéssel is!!

Lássá szerkeztő, nem tehetek róla, de ilyennek képelem én circiter e nép képviseleti alapa fektetett első hongyulást!

Adja a magyarok istene, hogy másképp legyen, mert én különben halálig fogok piszegni és tom-bolni — a karzaton! —

Isten önnel szerkeztő, bocsáson meg, hogy lapjába szántam e sorokat, de az nekem nap-ról napra jobban kezd tetszeni,

Pest, jun. 7-én 1848.

Polgár szerkeztő! Egy kérdést akarok intézni de nem önhez, azt sem tudom kihez, csak vala-kihez, a kit a felelet illet. — Ma reggel házi uram mestere egy illyforma feliratu névjegyzék aláírá-sára szólított fel: „Folgende Herren sollen heute den 7-ten Juni Abends halb neun Uhr beim Stadt-haus wegen nächtlichen Patrouillen-Dienst er-scheinen,“ minden parancsnoki vagy hatósági személy aláírás nélkül. — Most azt kérdem:

1. Felvannak-e már osztlatva az önkénytesen alakult nemzetőri osztályok, névszerint a 6-dik radical-kör osztály, mellyhez tartozom; s ha igen, mlkor? ki által történt ez? s tudtul adatott-e az illetőknek s mi módon, mert ez előtt 3 nappal én úgy mint radical-kör osztályheli nemzetőr 24 órai szolgálatot tettem, mi annak jele, hogy az osztály akkor feloszlata nem volt, azóta pedig semmi illy féle rendelet tudomra nem esett.

2-or Én Pesten mást mint magyar — nem-zetőrt nem ismervén, nem ismerem olly parancs-nokot, ki engem németül commandiroz, sem ható-ságot, melly engem éji szolgálatra németül köte-lez s ezennel kinyilatkoztatom, hogy a német nem-zethez minden tisztelem s előszeretetem daczára, német parancsszónak nem engedelmekedem, mi-ből következik.

3-or Ki az, a ki a kérdéses ívet nekem vagy nekünk aláírás végett küldé?

Ezen 3 pontra nézve nagyon szeretnék attól a kit illet felvilágosítást nyerni legfőképp azért, mert a minthogy Marcius 15-ke óta meg van benne az a rossz természet hogy akarom tudni kitől függök? miért? és hogyan? úgy kötelesség mulasztással vádoltnai sem szeretnék, annyival kevésbé pedig, mert azt, valamikor a sor reám következik, sőt, ha kell, kivételképp soron kívül is, naínt már tettem, szíves örömmel teljesítem, csak tudjam, hogy ki rendelkezik velem? és hogy az a ki rendelkezik törvényesen rendelkezik, —

mert vak eszköz ha Marcius 15-ke előtt nem voltam, úgy azután még kevésbé sem leszek.

Vörös Imre,
nemzetőr.

Junius 10-én.

Honfiaink érdekében, kik hazánknak vidéke-iről jövendnek, fővárosunkba azon czéllal, hogy magukat az önkénytes hadi őrsereg osztályaiba soroztassák; addig is míg e részben felsőbb ren-deletet veend, a toborzási bizottmány, minden hétnek szombatját határozta besorozási időül.

A felvételi idő reggeli 9 órától 11-ig a mu-zeum épületében.

Ma szintén 33 önkéntes vétetett fel, Erdély, Bihar Zemplén, Szepes, s más távolabb helyekről. Általában a mivelt osztályhoz tartozók. — Jelle-nökre nézve csupán azt jegyzem meg, hogy illy csekély szám 145. pftot tett te, hazánk oltárára áldozátul!

Nagy Gusztáv

Fölszólítás.

Mult vasárnap az uri utcái Károlyi-ház egy ablakából egy gyémántos karperecz esett le, mely-lyet a katonáor azonnal fölvetett. Rögtön egy csi-nos öltözékű dandy termelt a katonánál s mosolygó arczczal kérte a karpereczet, hogy fölvenni szán-dékozik, s intett a kinéző asszoyságnak, hogy ud-varias akkor lenni iránta.

Igen, kérem — hangzott fölülről. A dandy átvette a karpereczet, bement a kapu alá, de sem föl nem ment, sem többé ki nem jött! bizonyosan tudta az átkozott, hogy a Károlyi-ház más utcára is vezet.

A karperecz eltűnt. Ha valaki szemtanúja lett volna az esetnek, s ezen finom zsványt ismeri, tudassa nevét a szerkeztő hivatalnál.

Pediglen.

Hitelesen mondhatjuk:

Halott van őt — Masburg báró had-nagy. Két olasz katona s két önkénytes. Nehezebb sebesült van 13 — ezek közül 8 olasz, 5 magyar.

Lövés történt körül belől 1000.

Az olaszok legtöbhnnyire a magasba löttek. Szegények ma sirva és bucsut intve vitettek gözhajón Komáromba.

Magyarok. Eszomoru történetet jóvá kell tenni. A bünösek büntetessenek meg. A többiek jöjjenek vissza, és bekél-jünk meg velök.

Nekünk velök együtt egy harmadik közös ellenségünk van!!

(1)

Jelentés.

Özvegy Villing Györgyné jelenti: hogy Kaszlik János ügyvéd, és Zahn Gotthilf szatols, az ő és árvái ellen elkövetett vérengzési és csempészkedési vétkekért sz. k. Pest városa fenytő törvényiséke előtt, az 1848-ik évi Jan. 28-án 1574ik sz. köz kereset alatt állanak, s mint ilyenek az 1847—1848 évi 23-ik t. cz. 6. §. szerint választok, és választandok nem lehetnek.

(43)

(1)

Szerb szózat

a

magyar nemzethez.

ezimü röpirat

Ergovics Üros-tól,

kapható minden könyvkereskedésben.

Ára 12 kr. p.p.

(44)

Magyar**középponti vasut.**

A magyar középponti vasut igazgató sága által a Pest és Szolnok közt már üzletben levő pályaszakoni fuvarforgalom élenkítése végett föllított közvetlen áruszállítási hivatal ezennel tisztelttel jelenti, miszerint ő mindenféle árukat és terményeket nemcsak a vasuton, hanem a szállitás könnyebbítése végett az országnak minden, bár a középponti vasuttól leglávolabb irányban ekvő tagjai felől és felé is, kocsin és hajóni szállításra elvállal.

A föltételek megtudása és az áruk föladása megtörténhetik az alólirt főhivatalban.

Pesten (Zrínyi utsza, 186. sz.) és

Szolnokban (a pályaudvarban) továbbá

Az ügynökségeknél, Szegeden Szegál Soma,

Nagyváradon és Debreczenben Spitzer Salamon uraknál, nem különben

Aradon Deutsch Ignác, Temesvárott Janicsáry Ignác urak íródjában.
Pesten, júniusban 1848.

A magyar középponti vasut
áruszállítási főhivatala.

(1)

Minden hiteles könyvárusnál kapható:

Forradalmi Káté.

Irta

Herczeg Victor.

Ára 4 kr. p. p.

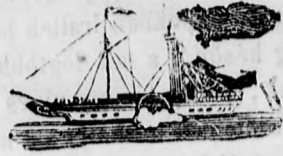
(42)

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus
20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
" "	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" "	személyvonat délután 2 ór.
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.
" "	Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
" "	Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.
Pestről Vácze felé	reggel 6 óra 30 percz.
" "	délután 2 óra 30 "
" "	" 5 " 30 "
Vácze ről Pest felé	reggel 8 órakor
" "	délután 4 "
" "	" 7 "

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

" Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

" " minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyi a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

" Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

" Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkeznek.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytattatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnokból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunasor Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**